

og Folkehold den samme Snekastningsbyrde. Det tredie Spørgsmaal vedrørte Skovskyldens Deltagelse i Snekastningsydelsen. Landstinget vedtog, at Skovskylden kun skulde tage halv Del mod Ager- og Engshartkorn, svarende til den Del, som Skovskylden tager i andre Ydelser og Byrder af kommunal og offentlig Art i Forhold til Ager- og Engshartkorn, hvorimod Folkethinget mente, at Skovskylden skulde svare lige med Ager- og Engshartkorn. — Med Hensyn til de to førstnævnte Punkter enedes man i Fællesudvalget om Folkethingets Affattelse. Med Hensyn til det tredie Punkt om Skovskyldens Deltagelse i Snekastningsbyrden, enedes man derimod om at blive staaende ved Landstingets Affattelse. Samtidig rettede Fællesudvalget en Opfordring til Regjeringen om at tage Spørgsmaalet om en ny Skyldsætning af Skovene under Overveielse og fremme denne Sag saa hurtig som muligt. Den nuværende Skyldsætning er fra 1696, altsaa snart 200 Aar gammel; den gaar ud fra at anslaa Skovene til Svinsolden, og at en Tønde Hartkorn for Skovene skulde beregnes efter 24 Svins Olden. At dette er en forældet og mangelfuld Skyldsætningsmaade er klart, og Indenrigsministeren stillede sig ogsaa velvillig til Fællesudvalgets Opfordring i saa Henseende, men der er mange Ting, der maa klares, inden man kan gaa til en speciel Undersøgelse af, hvorledes Foranstaltningen skal træffes, saaledes det bestaaende faktiske Forhold for Skovene, baade Statsskove og private Skove, og ligeledes maa den Ordning overveies, som etableredes ved Forordningen af 27de September 1805 om tvungen Fredskovforpligtelse. Alt i alt er det noget, der tager Tid, og man kan ikke vente den endelige Ordning af en ny Skyldsætning for Skovene gennemført eller blot fra Administrationens Side